

korps — og blandt disse Folk findes sikkert en hel Del, som i Virkeligheden er i Stand til at bestride det Arbejde, der kræves til at staa i Spidsen for Inspektionerne. Man kan ikke sammenligne denne Stilling med Stillingen som Officer i Hæren, der kræves ikke her en saadan Uddannelse, som vore Officerer faar. Hvad det i særlig Grad kommer an paa, er, at der udvises Paalidelighed og Agtpaaagivenhed ved Bevogtningen af Grænsen.

De Ting, jeg her har fremdraget, vil jeg henstille til Overvejelse i et kommende Udvalg. Der findes jo forskellige Lønningsbestemmelser og Bestemmelser med Hensyn til Avancement i Korpsen. Det er noget, man maa se nærmere paa i det Udvalg, der antagelig bliver nedsat til videre Behandling af dette Lovforslag.

Der er en Ting, jeg gerne vilde have Lov til at gøre opmærksom paa i Forbindelse med hele Spørgsmaalet om Grænsegendarmeriet. Det er dets Boligforhold. Vi maa huske paa, at disse Tjenestemænd har det noget anderledes end de fleste Tjenestemænd, der er sendte ned til Sønderjylland. Man har ikke spurgt dem, hvorvidt de var villige til at tage derned, men hele Korpsen er blevet kommanderet derned til Bevogtning af den nye Grænse. Det er et i mange Henseender, i alt Fald det første Aar, særdeles vanskeligt og meget ubehageligt Hverv. De har selvfølgelig maattet rykke ud af deres gamle Boliger, og nu er det meget vanskeligt for dem at finde Boliger i de forskellige Landsbyer, hvor de skal patrouillere paa Grænsen. Derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Finansminister og Udvalget, at man tager dette Boligspørgsmaal under Overvejelse. Jeg tror, at man maaske i endnu højere Grad skal have sin Opmærksomhed henvendt netop paa disse Tjenestemænd end paa andre, hvem man paa forskellig Maade fra Statens Side har ydet Hjælp til de nødvendige Boliger.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Friis-Skotte: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi er enige med den højtærede Finansminister i hans Opfattelse af det rigtige i nu at faa de midlertidige Personaleforhold vedrørende Gendarmerikorpsen afløst af faste Forhold. Vi tror, at baade

Staten og de paagældende Tjenestemænd vil være vel tjente dermed. Derimod er vi kun til Dels enige med den højtærede Finansminister i, at der ved nærværende Lovforslag fremkommer en Besparelse, idet dette efter vor Opfattelse kun kan siges at være Tilfældet, hvis man regner med de hidtilværende ekstraordinære Forhold. Der er vel ingen, der har tænkt sig, at de Gendarmsstyrker, som det har været om ikke nødvendigt, saa dog ønskeligt at have til Raadighed i Overgangsaaet, ogsaa skulde være nødvendige i Fremtiden. Hvis man derfor sammenligner Forholdet nu med Forholdet medens vi havde den gamle Grænse, vil detses, at Udgifterne til Grænsegendarmeriet vil blive betydelig større end før. Som det oplyses i Anmærkningerne, var der ved den gamle Grænse et Antal, der vilde have medført en Udgift af 510 000 Kr., medens den faste Udgift nu foreslaas sat til 1 963 000 Kr., altsaa halvanden Million Kroner større, end de ordinære Udgifter til Grænsegendarmeriet vilde have været ved den gamle Grænse. Jeg skal imidlertid ikke paa nærværende Tidspunkt udtale nogen bestemt Mening, om, hvorvidt den nu foreslaaede faste Styrke, der bestaar af en Chef, en næstkommanderende, 4 Officerer, en Regnskabsfører, 35 Stabssergenter og Oversergenter og 433 Sergenter, Korporaler og Gendarmere, er rigelig. Det maa formentlig blive det Udvalgs Sag, hvortil Forslaget henvises, nærmere at undersøge dette. Fra Administrationens Side synes man ogsaa paa Forhaand at indrømme, at Styrken er rigelig stor, idet det i Forslaget bestemmes, at Styrken efterhaanden vil være at nedbringe i det Omfang, Forholdet tillader det, ved at ledigblivende Numre ikke besættes. Jeg forudsætter, at man ved Ordene „Korpsets Styrke“ ogsaa tænker paa Officerer og Underofficerer og ikke alene paa Gendarmere. Dette Løfte om en fremtidig Nedsættelse kunde tyde paa, at Lovforslagets Styrketal i nogen Grad er paavirket ikke alene af, hvad man har Brug for, men ogsaa af, hvor mange der i Øjeblikket er ansat, idet man ikke gerne vil afskedige disse. Det er muligt, at man i Udvalget vil finde, at det baade er rimeligt og forsvarligt, at man allerede nu nøjes med en mindre Styrke end foreslaaet, at man ikke paatager sig større faste Forpligtelser overfor Tjeneste-